

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LB

Motpart: Smetna palata na Republika Bulgaria

Domslut

- 1) Artikel 58.1 och 58.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, i dess lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2365 av den 18 december 2017, ska tolkas så, att dessa bestämmelser inte utgör hinder för att en upphandlande myndighet, inom ramen för ett förfarande för offentlig upphandling, såsom urvalskriterier avseende ekonomiska aktörers tekniska och yrkesmässiga kapacitet, kan uppställa strängare krav än de minimikrav som uppställs i den nationella lagstiftningen, under förutsättning att dessa krav är ägnade att säkerställa att en anbudssökande eller anbudsgivare har den tekniska och yrkesmässiga kapacitet som krävs för att utföra det kontrakt som ska tilldelas och att kraven har ett samband med kontraktsföremålet samt står i proportion till detta.
- 2) Artikel 8.3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, jämförd med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006, ska tolkas så, att denna bestämmelse, med förbehåll för proportionalitetsprincipen, inte utgör hinder för att nationella myndigheter som skyddar Europeiska unionens finansiella intressen gör skilda bedömningar av samma omständigheter i ett förfarande för tilldelning av ett offentligt kontrakt.

(¹) EUT C 228, 14.6.2021.)

**Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 31 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – IA mot Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Mål C-231/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Dublinsystemet – Förordning (EU) nr 604/2013 – Artikel 29.2 – Överföring av asylsökanden till den medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd – Tidsfrist för överföring på sex månader – Möjlighet att förlänga denna tidsfrist till högst ett år på grund av frihetsberövande – Begreppet ”frihetsberövad” – Tvångsplacering av den asylsökande på den psykiatriska avdelningen på ett sjukhus vilken tillåtits av domstol)

(2022/C 207/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: IA

Motpart: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Domslut

Artikel 29.2 andra meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat ska tolkas så, att begreppet "frihetsberövad" i den bestämmelsen inte omfattar en tvångsplacering av en asylsökande på den psykiatriska avdelningen på ett sjukhus, vilken tillåtits genom ett rättsligt avgörande med motiveringen att personen, på grund av psykisk sjukdom, utgör en allvarlig fara för sig själv eller för samhället.

(¹) EUT C 242, 21.6.2021.)

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 januari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Hamburg – Tyskland) – EL och CP mot Ryanair DAC

(Mål C-287/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Luftfart – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 5.3 – Gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid inställda eller kraftigt försenade flygningar – Befrielse från kompensationsskyldighet – Begreppet "extraordinära omständigheter" – Kabinpersonal och piloter i strejk – Omständigheter som är "interna" respektive "externa" i förhållande till den verksamhet som bedrivs av det lufttrafikföretag som utför flygningen – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 12 och 28 – Artiklarna 12 och 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Inget åsidosättande av arbetstagarnas mötesfrihet och föreningsfrihet eller av lufttrafikföretagets förhandlingsrätt)

(2022/C 207/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EL och CP

Motpart: Ryanair DAC

Avgörande

Artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas så, att en strejk bland kabinpersonal och piloter vid ett lufttrafikföretag som utför en flygning, som inletts på uppmaning av en fackförening, vars syfte är att arbetstagarna hos detta företag ska få gehör för sina krav, utgör inte en "extraordinär omständighet", i den mening som avses i denna bestämmelse, och att det i detta sammanhang saknar betydelse att det har förts förhandlingar med dessa arbetstagaras företrädare före strejken.

(¹) EUT C 279, 24.8.2020)
